

РЕШЕНИЕ

№ 1604

гр. Русе, 16.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, XI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на седми декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Тихомира Г. Казасова

при участието на секретаря Станка Ст. И.ова
като разгледа докладваното от Тихомира Г. Казасова Гражданско дело № 20224520101857 по описа за 2022 година

Н. Т. Н. заявява, че притежава лек автомобил марка „Ф.“, модел „Р.“ с рег.№..... РН.

На 01.02.2022г. около 17.30 – 18.00 маса управлявал собствения си автомобил в дясната лента за движение, по бул. „България“ в гр. Русе, в посока гр. София. Движил се със скорост около 50 км/ч. В района на магазин „Метро“, ТИР с неизвестен номер предприел маневра изпреварване. Когато започнал да се прибира в дясната лента, по която ищецът се движил, преди да е завършил изцяло маневрата, полуремаркетото на камиона започнало да се доближава до автомобила на молителя. Последният намалил скоростта, но се наложило да се отклони вдясно, за да избегне евентуален сблъсък с ТИР-а. Преди да успее да спре, дясната страна на л.а. „Ф. Р.“, излязла извън лентата за движение, в десния банкет. В този момент Н. Н. усетил удар по ходовата част и чул шум като гръм от гума. Вследствие удара, наранил главата си в областта на лявото слепоочие. ТИР-ът продължил движението си. Когато ищецът спрял видял, че автомобилът е наклонен и разбрал, че е пропаднал в траншея. Огледал МПС, за да прецени дали би могъл да продължи пътя си безопасно, но установил, че две от автомобилните гуми са спукани. Успял да придвижи колата до безопасен участък встрани и потърсил помощ. Негов близък се отзовал, донесъл две автомобилни гуми, с които подменил спуканите. Придвигил се до дома си, а на следващия ден откарал МПС до сервиз, където констатирали следните щети: повредена броня, повреден преден десен носач, преден десен шарнир, заден мост, задна пружина, 2 стоманени джанти и автомобилни гуми.

Ищецът счита, че вредите, които е понесъл са последица от неизпълнение задължението на Община Русе да стопанисва пътя. Поддържа, че ответникът не е предприел необходимите мерки за обезопасяване и саниране на пътя и банкета към него, поради което

следва да понесе отговорността за причинените вследствие произшествието вреди.

Моли съда да постанови решение, с което да осъди Община Русе, ЕИК 000530632, представлявана от кмета Пенчо Милков да му заплати сумите: 1284.85 лева – обезщетение за претърпени имуществени вреди, свързани с възстановяване увредените части на лек автомобил „Ф. Р.“ с рег.№..... РН и 500 лева - неимуществени вреди, изразяващи се в преживян стрес от инцидента, влошено психично състояние, безсъние и страх от бъдещ подобен инцидент, ведно със законната лихва върху главниците, считано от 01.02.2022г. до окончателното из изплащане.

Претендира направените по делото разноски.

В срока по чл.131 от ГПК ответникът – Община Русе е депозирал отговор на исковата молба, в който излага доводи досежно неоснователността на ищцовите претенции.

Оспорва описания в исковата молба механизъм на настъпване на твърдяните имуществени и неимуществени вреди, резултат от ПТП, като твърди, че същите не биха могли да настъпят по описания начин. Приема, че участниците в произшествието са двама – ищецът, като пострадал и водачът на ТИР, който с поведението си допринесъл за настъпване на инцидента.

Заявява, че пътният банкет, като конструктивна част от пътното платно не е предвидена за движение на пътни превозни средства.

Счита за нелогично поведението на ищеца, който след ПТП не потърсил медицинска помощ и не изпълнил задължението си по чл.123, ал.1, т.3, б.„а“ и б.„в“ от ЗДВП.

Отбелязва факта, че инцидента е настъпил преди повече от една година и това обстоятелства затруднява установяването на фактите, които обективно констатира и регистрират твърдяните претърпени имуществени и неимуществени вреди.

Поддържа, че не е конкретизирано мястото на настъпване на увреждането.

Твърди, че общината своевременно е изпълнявала задълженията си, свързани със стопанисване на пътя. В тази връзка сочи споразумителен протокол от 10.11.2020г., сключен между Агенция „Пътна инфраструктура“ и Община Русе, в който са визирани извършените през м.февруари и март 2021г. дейности по асфалтиране редица увредени участъци, между които и бул.„България“.

Оспорва претенцията за неимуществени вреди, като счита същите за недоказани по основание и размер.

Моли съда да отхвърли претенциите като неоснователни.

В условията на евентуалност счита, че е налице съпричиняване на увреждането от страна на ищеца, който управлявал автомобила със скорост, несъобразена с пътните и атмосферни условия.

Съдът, съобразявайки становищата на страните, събраните по делото доказателства по вътрешно убеждение и приложимия закон, прие за установено от фактическа и правна страна, следното:

Не се спори, че Н. Т. Н. е собственик на лек автомобил марка „Ф.“, модел „Р.“ с рег. №..... РН, факт, който се установява с представения препис на свидетелство за регистрация на МПС.

В.С. Г. и И.П. Г. изнасят данни, досежно обстоятелствата, при които е настъпил инцидента и механизма на увреждането: Една вечер в началото на м.февруари 2022г. Н. Н. се свързал по телефона с В. Г. и го уведомил, че е претърпял пътен инцидент. Бил уплашен, говорел нечленоразделно. Помолил да потърси автосервиз, който работи до късно. Свидетелят посетил мястото на произшествието. Установил, че автомобилът на ищеца е в дясната канавка, в участъка след магазин „Метро“. Предна и задна десни гуми на МПС били спукани. Н. Н. бил видимо уплашен и шокиран. Обяснил, че ТИР го е изпреварвал, навлязъл в неговото платно като го притиснал, което наложило да се отклони към банкета. При навлизане в банкета, преди да успее да спре, чул трясък. Към този момент нямал представа дали освен гумите са увредени и други части на колата. Впоследствие се оказало, че са деформирани: джантите, шарнирите, носача, задния мост. Св.Г. огледал автомобила след инцидента. Твърди, че в посочения от ищеца участък от пътя имало дупка с диаметър минимум един метър и дълбочина около 30-40 см, но към настоящия момент била запълнена. Пояснява, че в тази участък е въведено ограничение 60 км/час.

Според метеорологична справка №108/04.10.2022г., на 01.02.2022г. денят е бил мрачен; температурата - около +4 - +5 градуса; хоризонталната видимост – отлична; имало затишие до много слаб вятър от север-североизток (до 1 м/сек); земната повърхност била суха.

Установено е, че Н. Н. не е уведомил полицейските органи за произшествието и не е посещавал спешно отделение на УМБАЛ „Канев“ АД.

От приетите по делото справи е видно, че ищецът е санкциониран неколkokратно за нарушения разпоредби на ЗДвП.

С оглед установяване релевантни за спора факти е възложена и приета, неоспорена от страните съдебно – техническа експертиза, чието заключение съдът цени като ясно, пълно и всестранно. Вещото лице счита, че при управление на процесния автомобил, ищецът е изпреварен от ТИР с неустановена регистрация, който след завършване на маневрата рязко навлязъл в дясната лента за движение и засякъл лекия автомобил. В опит да избегне ПТП, Н. Н. внезапно излязъл вдясно от пътното платно и навлязъл в дълбока траншея в десния пътен банкет с дълбочина около 30 см. Експертът приема, че при този механизъм на ПТП, водачът нямал техническа възможност да възприеме процесната траншея в банкета. Сочи, че няма обективни доказателства за определяне скоростта на движение на двата автомобила. Приема, че ищецът би имал техническа възможност да възприеме процесната неравност и да предотврати ПТП при скорост на движение до 50 км/час. Изчислена е пазарната стойност на уврежданията по лек автомобил „Ф. Р.“ – 1191.80 лева. Вещото лице поддържа, че уврежданията по МПС са в причинна връзка с пътния инцидент от 01.02.2022г. и отговарят на механизма на ПТП.

Установената фактическа обстановка, налага следните правни изводи:

С оглед изложените в исковата молба обстоятелства и формулиран петитум, съдът квалифицира правно предявените обективно съединени искове по 49 и чл.84 ЗЗД.

По иска с правно основание чл.49 ЗЗД:

Съгласно чл.45 и следващите от ЗЗД всеки е длъжен да поправи вредите, които

виновно е причинил другиму, като вината на увреждащия се предполага до доказване на противното. Обезщетение се дължи за всички вреди – имуществени и неимуществени, явяващи се пряка и непосредствена последица от увреждането. Отговорността по чл.49 ЗЗД има обезпечително-гаранционна функция. За успешно провеждане на претенцията с посоченото правно основание, ищецът следва да ангажира доказателства, относно предвидения от закона фактически състав на непозволеното увреждане – виновно противоправно поведение от страна на ответника (изразяващо се действие или бездействие на лице, на което общината е възложила някаква работа, като в някои случаи се касае до неспазване правилата за извършване на възложената работа, а в други – до невземане на необходимите мерки за предотвратяване на увреждането), претърпени вреди и техния размер, причинна връзка между поведението на ответника и настъпилите вредоносен резултат. В този смисъл са и дадените от съда указания в доклада по делото.

С релевираните в хода на производството доказателства бе установено мястото и обстоятелствата, при които се е осъществило процесното събитие, в резултат на което ищецът е претърпял вреди.

Инцидентът е настъпил на бул.“България“, до магазин „Метро“, в пределите на гр.Русе. Съгласно чл.167, ал.1 и ал.2, т.1 ЗДвП, службите за контрол, определени от кметовете на общините, контролират в населените места изправността на състоянието на пътната настилка, пътните съоръжения и пътната маркировка, като администрацията сигнализира незабавно за препятствията и ги отстранява във възможно най-кратък срок.

Според чл.5, ал.2 ЗП обхватът на пътя е площта, върху която са разположени земното платно и ограничителните ивици от двете му страни, заедно с въздушното пространство над него на височина, определена с нормите за проектиране на пътищата. В § 1, т. 2 от ДР на ЗП е дадена дефиниция на понятието "земно платно": „част от повърхността в обхвата на пътя, върху която са разположени: платното (платната) за движение; разделителните ивици; банкетите; тротоарите; разделителните и направляващите острови; зелените площи; крайпътните отводнителни и предпазни окопи; откосите; бермите и другите конструктивни елементи на пътя“. По смисъла на § 6, т.7 от ЗДвП, "Пътно платно" е общата широчина на *банкетите*, тротоарите, платното за движение и островите на платното за движение. Според § 6, т. 37 от ЗДвП, "Препятствие на пътя" е нарушаване целостта на пътното покритие, както и предмети, вещества или други подобни, които се намират на пътя и създават опасност за движението.

Ответната община е собственик на пътя на основание чл. 2, ал. 1, т. 2 ЗОС, вр. § 7, ал.1, т.4 ЗМСМА, а съгласно чл. 31 ЗП ремонтът и поддържането на общинските пътища се осъществява от общините. Община Русе е следвало да осигури обезопасяването на бул.“България“ в участъка, в който е настъпило произшествието, като осъществи дейности по ремонта и поддържането му. Такива дейности са проведени, но след произшествието. Настъпилите вреди в резултат на бездействието ѝ да отстрани неравността в пътния банкет, ангажира отговорността ѝ по чл.49 ЗЗД.

От заключението на приетата по делото експертиза е видно, че уврежданията по автомобила възлизат на 1191.80 лева, до който размер претенцията като основателна следва

да бъде уважена.

Н. Н. е предявил иск и за претърпени неимуществени вреди. Въз основа събраните по делото гласни доказателства, съдът приема за доказано настъпването на неимуществени вреди, изразяващи се в уплаха, стрес и дискомфорт.

Неимуществените вреди са неизмерими с пари и затова следващото се за тях обезщетение, което възмездява отрицателните емоционални преживявания, понесени от увредения се определя на принципа на справедливостта. Понятието „справедливост“ по смисъла на чл.52 ЗЗД не е абстрактно. Свързано е с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които следва да се съобразят от съда при определяне размера на обезщетението: вида и характера на увреждането; степента на претърпените болки и страдания; периода, през който са търпени; продължителността на оздравителния процес; наличието, съответно липсата на усложнения при възстановяване; жизнения стандарт в страната, като при последния критерий се изхожда от принципната позиция, че присъждането на парично обезщетение има за цел да репарира (доколкото е възможно) действително понесените от увредения болки, страдания и неудобства, а не да се превръща в средство или източник на неоснователно обогатяване. Обективно по делото бе установено, че вследствие инцидента ищецът е изпитал страх и дискомфорт (св.В. Г.: „... беше стресиран, говореше нечленоразделно по телефона...“, св.И. Г.: „Н. беше стресиран и известно време не ходи на работа. Нямахме с какво да пътува.“). По делото не е установено усложнение на състоянието му.

Съобразявайки страданията и неудобството, които пострадалият е търпял, съдът приема, че по справедливост ответникът дължи парично обезщетение в размер на 500 лева.

По иска с правно основание чл.84 ЗЗД:

Искът за обезщетяване вреди от непозволено увреждане е паричен по своя характер. Съгласно чл.84, ал.3 ЗЗД, при задължение от непозволено увреждане длъжникът се смята в забава и без покана. Задължението за компенсаторни лихви възниква от момента на увреждащото действие. Акцесорната претенция се явява основателна и върху главниците следва да се присъди законна лихва, считано от 01.02.2022г. – датата на деликта до окончателното ѝ изплащане.

По разноските:

Съобразно разпоредбата на чл.78, ал.1 ГПК в тежест на ответника са направените от ищеца разноски, съразмерно с уважената част от иска. Направените от Н. Н. разноски възлизат на 771.40 лева – заплатена държавна такса, възнаграждение за процесуално представителство и депозит за вещо лице. Съразмерно с уважената част от претенциите следва да се присъдят разноски в размер на 731.18 лева.

На основание чл.78, ал.3 ГПК ищецът следва да заплати на ответника разноски, съразмерно с отхвърлената част от претенциите. Разноските на ответника са на стойност 460 лева – възнаграждение за процесуално представителство и депозит за вещо лице. Съразмерно с отхвърлената част от иска следва да се присъдят разноски в размер на 23.98 лева.

По компенсация между двете вземания, ответникът следва да заплати на ищеца

разноски в размер на 707.20 лева.

Мотивиран така и на основание чл.235 ГПК, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА *Община Русе*, ЕИК 000530632, представлявана от кмета Пенчо Милков да заплати на *Н. Т. Н.*, ЕГН ***** с адрес: гр.Б., ул.“.....“№..... сумите: **1191.80 лева** – обезщетение за претърпени имуществени вреди, свързани с възстановяване увредените части на лек автомобил „Ф. Р.“ с рег.№..... РН; **500 лева** - неимуществени вреди, изразяващи се в преживян стрес от инцидента, ведно със законната лихва върху главниците, считано от 01.02.2022г. до окончателното им изплащане и **707.20 лева** – разноски по делото.

ОТХВЪРЛЯ, като неоснователен, предявения от *Н. Т. Н.*, ЕГН ***** срещу *Община Русе*, ЕИК 000530632 иск за сумата над *1191.80 лева до предявените 1284.85 лева* - обезщетение за претърпени имуществени вреди, свързани с възстановяване увредените части на лек автомобил „Ф. Р.“ с рег.№..... РН, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 01.02.2022г. до окончателното ѝ изплащане.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд – гр.Русе в двуседмичен срок от съобщаването на страните.

Съдия при Районен съд – Русе: _____